

USTAWA

z dnia 2007 r.

o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii

Art. 1. Ustawa określa organizację, tryb działania oraz zasady funkcjonowania Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

Art. 2. 1. Tworzy się Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwaną dalej „Inspekcją”.

2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Art. 3. 1. Do zadań Inspekcji należą sprawy:

- 1) ochrony zwierząt i ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 4) weterynaryjnej kontroli zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 5) wytwarzania i stosowania pasz i pasz leczniczych;
- 6) stosowania produktów leczniczych weterynaryjnych i obrotu nimi;
- 7) nadzoru nad identyfikacją i rejestracją zwierząt;
- 8) nadzoru nad zdrowiem roślin;
- 9) zapobiegania zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin;
- 10) wytwarzania i oceny materiału siewnego oraz obrotu tym materiałem;
- 11) nadzoru nad obrotem nawozami;
- 12) nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno – spożywczych.

2. Szczegółowe zadania Inspekcji oraz sposób ich wykonywania, w zakresie spraw określonych w ust. 1, regulują przepisy odrębne.

3. Inspekcja wykonuje również inne zadania, określone w przepisach odrębnych.

4. W celu realizacji zadań Inspekcja przeprowadza badania laboratoryjne w laboratoriach Inspekcji w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Art. 4. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwany dalej „Głównym Inspektorem”;
- 2) wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej

- „wojewódzkim inspektorem”;
- 3) powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „powiatowym inspektorem”;
 - 4) graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „granicznym inspektorem”.

Art. 5. 1. Inspekcją kieruje Główny Inspektor, będący centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Główny Inspektor jest sekretarzem stanu albo podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 6. 1. Główny Inspektor kieruje Inspekcją przy pomocy zastępców Głównego Inspektora w liczbie nie większej niż trzech, powoływanych i odwoływanych, na jego wniosek, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego.

2. Główny Inspektor albo jeden z jego zastępców powinien być lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, statut Głównego Inspektoratu.

3. Statut Głównego Inspektoratu określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

Art. 8. 1. Do zadań Głównego Inspektora należy:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działania Inspekcji i wydawanie instrukcji określających sposób jej postępowania w zakresie realizacji zadań Inspekcji;
- 2) wydawanie wytycznych określających sposób postępowania innych organów Inspekcji, w tym w zakresie stosowania przepisów Unii Europejskiej lub sposobu realizacji celów w nich wyrażonych;
- 3) dokonywanie oceny i analiz sytuacji w obszarach objętych zakresem działania Inspekcji;
- 4) kontrolowanie i koordynowanie wykonywania zadań przez wojewódzkich inspektorów,

- powiatowych inspektorów i granicznych inspektorów;
- 5) określanie sposobów współdziałania Inspekcji z innymi organami administracji publicznej w zakresie realizacji jej zadań;
 - 6) przekazywanie informacji do podpunktu krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu RASFF w zakresie należącym do zadań Inspekcji;
 - 7) prowadzenie Punktu Kontaktowego Komisji Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO oraz koordynacja udziału w pracach Komisji Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO;
 - 8) współpraca lub uczestnictwo w pracach międzynarodowych organizacji, komitetów i grup roboczych w zakresie zadań realizowanych przez Inspekcję;
 - 9) nadzór nad laboratoriami Inspekcji;
 - 10) nadzór nad działaniem systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję;
 - 11) reprezentowanie Inspekcji na zewnątrz;
 - 12) inicjowanie i organizowanie szkoleń oraz doskonalenia zawodowego pracowników Inspekcji;
 - 13) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.

2. Główny Inspektor składa, do dnia 30 kwietnia, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 9. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Inspektora w zakresie zadań Inspekcji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 - 7, jest Rada Sanitarno-Epizootyczna, zwana dalej "Radą".

2. Rada liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata.

4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, wniosek Głównego Inspektora, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

5. Członkowie Rady wybierają ze składu Rady przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Główny Inspektor.

8. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji Głównego Inspektora.

Art. 10. 1. Wojewódzki inspektor podlega Głównemu Inspektorowi.

2. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje Główny Inspektor.

3. Wojewódzkim inspektorem może być osoba, która:

- 1) ma tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy.

4. Wojewódzki inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

5. Wojewódzki inspektor kieruje wojewódzkim inspektoratem przy pomocy zastępców wojewódzkiego inspektora w liczbie nie większej niż trzech, powoływanych i odwoływanych na jego wniosek, przez Głównego Inspektora spośród osób spełniających wymagania, o których mowa w ust. 3.

6. Wojewódzki inspektor albo jeden z jego zastępców powinien być lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Wojewódzki inspektor:

- 1) ustala kierunki działania i wydaje instrukcje, określające sposób postępowania powiatowych inspektorów na obszarze województwa, oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji;
- 2) może wydawać powiatowym inspektorom polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać informacji z zakresu wykonywanych przez nich zadań;
- 3) dokonuje oceny i analizy sytuacji w obszarach objętych zakresem działania Inspekcji, na terytorium swojej właściwości;
- 4) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję;
- 5) wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.

Art. 11. 1. Powiatowy inspektor podlega wojewódzkiemu inspektorowi.

2. Powiatowego inspektora powołuje i odwołuje wojewódzki inspektor.

3. Powiatowym inspektorem może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy.

4. Powiatowy inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „powiatowym inspektoratem”.

5. Powiatowy inspektor kieruje powiatowym inspektoratem przy pomocy zastępcy powiatowego inspektora, powoływanego i odwoływanego przez wojewódzkiego inspektora, na wniosek powiatowego inspektora spośród osób mających tytuł zawodowy magistra lub równorzędny oraz spełniających wymagania, o których mowa w ust. 3 pkt 2 – 5.

Art. 12. 1. Graniczny inspektor podlega wojewódzkiemu inspektorowi.

2. Granicznego inspektora powołuje i odwołuje wojewódzki inspektor.

3. Granicznym inspektorem może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy.

4. Graniczny inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „granicznym inspektoratem”. W ramach granicznego inspektoratu funkcjonują graniczne posterunki kontroli, zatwierdzone na podstawie przepisów odrębnych.

5. Graniczny inspektor kieruje granicznym inspektoratem przy pomocy zastępcy granicznego inspektora, powoływanego i odwoływanego przez wojewódzkiego inspektora, na wniosek granicznego inspektora spośród osób spełniających wymagania, o których mowa w ust. 3 pkt 2 – 5.

Art. 13. 1. Zadania organów Inspekcji wykonują:

- 1) osoby zatrudnione w Inspekcji;
- 2) lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania określonych czynności na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 3) inne osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności na zasadach

określonych w przepisach odrębnych.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.

3. Lekarze weterynarii zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych Inspekcji oraz lekarze weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są urzędowymi lekarzami weterynarii.

4. Zadania i czynności zatwierdzonego lekarza weterynarii w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej określone w przepisach odrębnych wykonuje urzędowy lekarz weterynarii.

Art. 14. 1. Szczegółowy zakres zadań, obowiązki i uprawnienia poszczególnych organów Inspekcji określają przepisy odrębne.

2. Organy Inspekcji przy wykonywaniu swoich zadań współpracują z właściwymi organami administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządów zawodowych.

3. Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

4. Główny Inspektor, w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami jednostek i służb, o których mowa w ust. 3, ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi jednostkami i służbami.

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, siedziby wojewódzkich inspektoratów oraz siedziby i terytorialny zakres działania powiatowych inspektoratów i granicznych inspektorów, biorąc pod uwagę:

- 1) zasadniczy podział terytorialny państwa;
- 2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;
- 3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju oraz jego granic.

2. Zakres działania powiatowego inspektora może obejmować kilka powiatów.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich inspektoratów, powiatowych inspektoratów i granicznych inspektoratów oraz laboratoriów Inspekcji.

Art. 16. 1. Wojewódzki inspektor oraz graniczny inspektor do dnia 30 marca, a na żądanie, w każdym czasie, przekazują Głównemu Inspektorowi informacje o realizacji zadań

Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego inspektora.

2. Powiatowy inspektor do ostatniego dnia lutego, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego inspektora.

Art. 17. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:

- 1) wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępców – wykonuje Główny Inspektor;
- 2) powiatowego inspektora, granicznego inspektora oraz ich zastępców – wykonuje wojewódzki inspektor.

Art. 18. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji organem pierwszej instancji jest powiatowy inspektor, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w postępowaniu administracyjnym, organem wyższego stopnia w stosunku do:

- 1) powiatowego inspektora i granicznego inspektora – jest wojewódzki inspektor;
- 2) wojewódzkiego inspektora – jest Główny Inspektor.

3. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawilnością sprawy. W tych przypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

4. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 3, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

5. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

Art. 19. 1. Jeżeli bezpośrednio stosowane przepisy Unii Europejskiej dotyczące zakresu zadań Inspekcji nakładają obowiązek podjęcia określonych czynności lub wykonania określonych obowiązków przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określają uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy, albo właściwego organu, to te czynności, obowiązki i uprawnienia wykonuje powiatowy inspektor, chyba że obowiązujące przepisy ustanawiają właściwość innego organu Inspekcji.

2. Jeżeli bezpośrednio stosowane przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek podjęcia określonych czynności lub wykonania określonych obowiązków przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określają

uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy, albo właściwego organu w zakresie zadań Inspekcji dotyczących kontroli granicznej, to te czynności, obowiązki i uprawnienia wykonuje graniczny inspektor, chyba że obowiązujące przepisy ustanawiają właściwość innego organu Inspekcji.

3. Jeżeli z przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2, wynika konieczność albo możliwość ustanowienia indywidualnych obowiązków albo uprawnień adresatów tych przepisów, powiatowy inspektor albo graniczny inspektor, stosownie do swojej właściwości, wydają w takich sprawach decyzje administracyjne.

Art. 20. 1. Jeżeli bezpośrednio stosowane przepisy Unii Europejskiej dotyczące zakresu zadań Inspekcji nakładają na państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ obowiązek przekazywania lub wymiany informacji, składania wyjaśnień, sprawozdań lub raportów, lub dokonywania innych czynności w ramach współpracy z organami lub instytucjami Unii Europejskiej, lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej, albo nakładają obowiązek informowania opinii publicznej w określonym zakresie, obowiązki te wykonuje Główny Inspektor, chyba że obowiązujące przepisy ustanawiają właściwość innego organu Inspekcji.

2. Główny Inspektor może odmówić przekazania informacji organom lub instytucjom, o których mowa w ust. 1, lub podjęcia innych czynności, jeżeli mogłoby to stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

3. Do informacji, wyjaśnień, sprawozdań i raportów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

Art. 21. 1. Przeprowadzając kontrole w zakresie realizacji zadań Inspekcji określonych w przepisach odrębnych, organy Inspekcji, upoważnieni przez nie pracownicy Inspekcji lub inne osoby wyznaczone do przeprowadzenia czynności związanych z kontrolą są uprawnione do:

- 1) wstępu, w każdym czasie, na teren nieruchomości, do pomieszczeń, obiektów lub ich części;
- 2) kontroli instalacji, urządzeń lub środków transportu;
- 3) przeprowadzania niezbędnych badań i pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
- 4) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 5) żądania okazywania lub udostępniania dokumentów lub danych informatycznych w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 6) podejmowania innych czynności zmierzających do ustalenia stanu prawnego lub faktycznego związanego z przedmiotem kontroli.

2. Podmioty kontrolowane mają obowiązek udostępniać nieruchomości,

pomieszczenia, obiekty lub ich części, instalacje, urządzenia, środki transportu, dokumenty lub dane informatyczne, związane z przedmiotem kontroli, udzielać informacji, a także zapewnić pomoc niezbędną do wykonywania kontroli.

3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie imiennego upoważnienia.

4. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 22. 1. Jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności związanych z kontrolą, można dokonać zabezpieczenia dowodów na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Zabezpieczenia nie stosuje się, jeżeli dowód stanowią artykułów rolno-spożywcze albo produkty pochodzenia zwierzęcego ulegające szybkim zmianom biochemicznym.

3. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie.

4. Do postanowień o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Zabezpieczenie dowodów następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu albo
- 2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu, albo
- 3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, do przechowania przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora – w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany;
- 4) zamknięcie pomieszczeń i ich opieczętowanie lub zaplombowanie.

Art. 23. Uzyskane w wyniku kontroli informacje, dokumenty i inne dane nie mogą być przekazywane ani ujawniane innym organom, chyba że stanowią dowód popełnienia czynu zabronionego.

Art. 24. Organy Inspekcji, upoważnieni przez nie pracownicy Inspekcji lub inne osoby wyznaczone do przeprowadzenia czynności związanych z kontrolą, w zakresie wykonywania tych czynności podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 25. 1. Uprawnienia przeprowadzających kontrole przysługują przedstawicielom służb kontrolnych Unii Europejskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej, przeprowadzających kontrole na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie spraw

określonych w art. 3.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się w obecności właściwego organu Inspekcji.

Art. 26. Organ Inspekcji może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli. Na wniosek organu Inspekcji właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzeniu kontroli.

Art. 27. W przypadku konieczności stałego wykonywania czynności związanych z kontrolą podmioty kontrolowane są obowiązane do nieodpłatnego:

- 1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;
- 2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i sposób przeprowadzania kontroli, kierując się zapewnieniem prawidłowości jej przeprowadzenia, określeniem formy i zakresu imiennego upoważnienia do przeprowadzenia czynności kontrolnych, wskazaniem poszczególnych czynności dokonywanych przez kontrolującego w toku przeprowadzania kontroli, a także określeniem sposobu sporządzania protokołu i jego zakresu.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określając w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zakres, tryb i sposób przeprowadzania kontroli, uwzględni specyfikę zagadnień objętych kontrolą wynikającą ze zróżnicowanego zakresu zadań Inspekcji, określonego w art. 3.

Art. 29. 1. Pracownicy Inspekcji w czasie wykonywania czynności służbowych są obowiązani posiadać i, na żądanie, okazywać legitymację służbową.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, mając na względzie określenie identyfikacji pracownika Inspekcji, jego stanowiska służbowego, a także zakres zadań Inspekcji.

3. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych związanych z kontrolą graniczną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału umundurowania i okres jego zużycia,
- 2) stanowiska pracy, na których zatrudnione są osoby uprawnione do noszenia

- umundurowania i odznaki, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań,
- 3) wzory, kolory i normy umundurowania,
 - 4) wzór odznaki,
 - 5) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania i odznaki,
 - 6) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru
- biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres zużycia tych składników.

Art. 30. 1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywanych przez nią zadań są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Wojewódzkie inspektoraty, powiatowe inspektoraty i graniczne inspektoraty są jednostkami budżetowymi.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie - Przepisy wprowadzające ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz ustawę o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej.

UZASADNIENIE

Dotychczasowe doświadczenia związane z wykonywaniem kontroli w zakresie prowadzonym przez Inspekcje podległe Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazują, że konsolidacja służb zajmujących się sprawami ochrony zdrowia publicznego w wymiarze zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, jakością artykułów rolno – spożywczych oraz spraw fitosanitarnych jest zamiarem racjonalnym, efektywnym, oszczędnym z punktu widzenia wydatków publicznych oraz korzystnym z punktu widzenia podmiotów uczestniczących w produkcji i obrocie nadzorowanym przez Inspekcje podległe Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Z punktu widzenia obowiązków nałożonych na organy państwa, połączenie Inspekcji zapewni lepszą organizację pracy, pełniejsze wykorzystanie bazy laboratoryjnej, specjalistycznego sprzętu i kadry analitycznej dotychczasowych Inspekcji, a także ich zasobów kadrowych i majątkowych. Ponadto, na skutek połączenia Inspekcji zostaną wyeliminowane wątpliwości dotyczące dublowania się lub nakładania kompetencji w niektórych obszarach objętych nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych. Zintegrowana w jednej Inspekcji kontrola szeroko rozumianej jakości i bezpieczeństwa produktów, które trafiają bezpośrednio do konsumenta zapewni pełniejszą ochronę zdrowia i bardziej zabezpieczy interesy konsumentów. Konsolidacja Inspekcji pozwoli na szybsze i kompleksowe przeprowadzenie kontroli u przedsiębiorcy i jednocześnie nie utrudni prowadzenia działalności gospodarczej, przeciwnie zapobiegnie przeprowadzaniu wielokrotnych kontroli przez poszczególne dotychczasowe Inspekcje.

Powołanie Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, która przejmie zadania mających ulec likwidacji: Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych i której organy mają przejąć, co do zasady, kompetencje i zadania poszczególnych organów likwidowanych Inspekcji, wymaga istotnych zmian w ustawodawstwie. Propozycja utworzenia Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii i wkomponowania jej w system instytucji administracji publicznej zostanie, w wymiarze normatywnym, zrealizowana poprzez przyjęcie czterech projektów ustaw:

- 1) o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, której szczegółowe omówienie nastąpi poniżej;
- 2) o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, określającej organizację nowej jednostki, która będzie wykonywała zadania związane w szczególności z agrochemiczną obsługą rolnictwa, wydawaniem zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu oraz certyfikacją integrowanej produkcji;
- 3) Przepisy wprowadzające ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii

oraz ustawę o Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej, regulującej w szczególności termin wejścia w życie ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i ustawy o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zasady likwidacji dotychczasowych Inspekcji oraz zniesienie ich organów, przejęcie zadań Inspekcji Handlowej dotyczących kontroli jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w obrocie detalicznym, kwestie związane z majątkiem, zobowiązaniami i należnościami wynikającymi z działalności dotychczasowych Inspekcji, sprawy stosunków pracowniczych (zasady przejścia pracowników i nawiązania nowych stosunków pracy), wstąpienie organów nowej Inspekcji w toczące się postępowania, przepisy generalne regulujące następstwo prawne poszczególnych organów dotychczasowych Inspekcji oraz zmiany w przepisach obowiązujących, w szczególności: w ustawie o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, ustawie o ochronie roślin, ustawie o nasiennictwie, ustawie o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawie o Inspekcji Handlowej, a także uchylenie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej;

4) o niektórych zadaniach realizowanych przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii związanych z ochroną zdrowia publicznego łączącej przepisy ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, przepisy ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu oraz przepisy ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie regulacji spraw objętych tą ustawą, które nie znajdują się w ustawie o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

Należy również zwrócić uwagę, że planowana do utworzenia Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii przejmie części zadań Inspekcji Handlowej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi, co przyczyni się do zwiększenia skuteczności i pełniejszej kontroli urzędowej artykułów rolno – spożywczych w produkcji i obrocie.

Utworzenie Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii wpisuje się w ramy szeroko rozumianej reformy polityki dotyczącej zdrowia publicznego, w jej wymiarze ustawodawczym, w szczególności w zamiar utworzenia Urzędu Zdrowia Publicznego. Minister Zdrowia planuje utworzenie takiego urzędu, który koordynowałby prace Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Farmaceutycznej oraz powołanej w przyszłości Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, w szczególności w sprawach wystąpienia stanów nadzwyczajnych zagrożeń. Wskazywałby instytucje wiodące w sytuacjach, w których kompetencje poszczególnych instytucji do podjęcia działań nie zostały jasno określone. Urząd koordynowałby prace poszczególnych jednostek, dokonywałby analizy ryzyka wskazując obszary zagrożone, w których powinny być zintensyfikowane działania Inspekcji oraz opracowywałby wieloletnie krajowe plany urzędowych kontroli żywności.

Projekt ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii reguluje organizację, ustrój i sposób działania Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, w

tym jej organy, zasady ich powoływania, podporządkowania oraz ogólne kwestie związane ze sposobem funkcjonowania tej Inspekcji w systemie organów administracji, ogólny zakres działania oraz kompetencje poszczególnych jej organów, a także zakres ich uprawnień w procesie przeprowadzania kontroli. Należy zwrócić uwagę, że projektodawca kierował się zamiarem opracowania ustawy stosunkowo krótkiej i zwartej, ograniczając się w tym projekcie do spraw ściśle związanych z ustrojem i organizacją Inspekcji oraz uprawnieniami kontrolnymi jej organów, nie regulując spraw, które zostaną zawarte w pozostałych aktach prawnych składających się na kompleksowe rozwiązanie reformujące system urzędowej kontroli w obszarze należącym do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W zamiarze projektodawcy Inspekcja ma podlegać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, co tłumaczy się charakterem jej zadań, które w przeważającej części są objęte działem administracji rządowej – rolnictwo, stosownie do art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.).

Art. 3 ust. 1 projektu ustawy wskazuje ogólny zakres spraw, którymi ma zajmować się Inspekcja. Katalog tych spraw łączy dotychczasowy zakres zadań Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych. Ust. 2. tego artykułu stanowi, że szczegółowe zadania Inspekcji oraz sposób ich wykonywania, regulują przepisy odrębne, tzn. przepisy odrębnych ustaw regulujących poszczególne zadania i kompetencje wymienionych wyżej Inspekcji. Projektodawca uznał również, że w projekcie ustawy należy zamieścić przepis, który wskazuje na możliwość wykonywania przez Inspekcję również innych zadań określonych w przepisach odrębnych, które ogólnie nie zostały wskazane w ust. 1. W ten sposób, w przypadku wejścia w życie przepisów, które nakładałyby na Inspekcję zadania lub przewidywały kompetencje z zakresu innego niż ujęty w ust. 1, art. 3 ust. 1 nie podlegałyby konieczności nowelizacji.

Projekt ustawy przewiduje, że organami Inspekcji będą Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii oraz graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii. Główny Inspektor będzie kierował Inspekcją, jako centralny organ administracji rządowej, podległy ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Proponuje się, aby Główny Inspektor był sekretarzem stanu albo podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa. Głównego Inspektora powoływałby i odwoływał Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Główny Inspektor kierowałby Inspekcją przy pomocy nie więcej niż trzech zastępców, powoływanych i odwoływanych, na jego wniosek, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, spośród osób należących do państwowego zasobu

kadrowego, przy czym w projekcie ustawy zaznacza się, że jeden z zastępców Głównego Inspektora albo Główny Inspektor, powinien być lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Głównemu Inspektorowi podlegaliby wojewódzcy inspektorzy bezpieczeństwa żywności i weterynarii, powoływani i odwoływani przez Głównego Inspektora, którzy kierowaliby wojewódzkimi inspektoratami przy pomocy nie więcej niż trzech zastępców, również powoływanych i odwoływanych przez Głównego Inspektora, na wniosek wojewódzkiego inspektora, przy czym jeden z zastępców wojewódzkiego inspektora albo wojewódzki inspektor, analogicznie jak w przypadku zastępcy Głównego Inspektora, powinien być lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Główny Inspektor wykonywałby czynności wynikające ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępców, a także byłby organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do wojewódzkiego inspektora. Jako organ wyższego stopnia, Główny Inspektor mógłby podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania wojewódzkiego inspektora, jeżeli byłoby to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy, działając w tych przypadkach jako organ pierwszej instancji.

Powiatowi i graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności i weterynarii podlegaliby wojewódzkiemu inspektorowi, który powoływałby i odwoływał te organy Inspekcji. Powiatowy i graniczny inspektor kierowałby odpowiednio powiatowym i granicznym inspektoratem, przy pomocy zastępcy, powoływanego i odwoływanego przez wojewódzkiego inspektora, na wniosek odpowiednio powiatowego albo granicznego inspektora, przy czym powiatowy inspektor i graniczny inspektor powinni być lekarzami weterynarii posiadającymi prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec powiatowego i granicznego inspektora oraz ich zastępców – wykonywałby wojewódzki inspektor, który byłby organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do powiatowego i granicznego inspektora. Ponadto, jako organ wyższego stopnia, wojewódzki inspektor mógłby podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania powiatowego albo granicznego inspektora, jeżeli byłoby to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy, działając w tych przypadkach jako organ pierwszej instancji.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że w projekcie ustawy gwarantuje się, że obsada personalna poszczególnych organów Inspekcji powinna uwzględniać w każdej sytuacji osoby będące lekarzami weterynarii. Takie rozstrzygnięcie tłumaczy fakt, że przeważający zakres spraw należących do zadań Inspekcji będą stanowiły dotychczasowe zadania Inspekcji Weterynaryjnej.

Projektodawca przyjął, że organizacja Inspekcji powinna obejmować jednolicie również szczebel powiatów. Aktualnie tak zorganizowana jest tylko Inspekcja Weterynaryjna.

Przeniesienie zadań również Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno - Spożywczych i Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, przyczyni się do szybkiego i bezpośredniego reagowania Inspekcji na towary znajdujące się w obrocie a niespełniające wymagań w zakresie objętym nadzorem Inspekcji. Ponadto przeniesienie części zadań do powiatowych inspektoratów umożliwi dotarcie kontrolujących do wszystkich przedsiębiorców, których działalność jest objęta zakresem zadań Inspekcji oraz uczyni jej nadzór skuteczniejszym. Takie rozwiązanie organizacyjne spowoduje szybszy przepływ informacji o zagrożeniach związanych z zakresem zadań Inspekcji, a także docelowo przyniesie oszczędności m.in. w zakresie ograniczenia kosztów związanych dojazdami do miejsc kontroli i dietami.

Projekt ustawy przewiduje, że siedziby oraz terytorialny zakres działania wojewódzkich inspektoratów, powiatowych inspektoratów i granicznych inspektorów, określi minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia. Minister właściwy do spraw rolnictwa określiłby również, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich inspektoratów, powiatowych inspektoratów i granicznych inspektoratów oraz laboratoriów Inspekcji, a także określił statut Głównego Inspektoratu.

Przyjęta w projekcie ustawy koncepcja zorganizowania Inspekcji wskazuje wyraźnie, że projektodawca zakłada model struktury organizacyjnej opartej na bezpośredniej zależności i podległości poszczególnych organów działających w terenie, organom działającym na obszarze województwa, tych ostatnich natomiast - Głównemu Inspektorowi. Oznacza to, że zdecydowano się przyjąć model Inspekcji jako część administracji niezespólonej, tzn. niezwiązanej formalnie i kompetencyjnie ani z wojewodą i jego zapleczem administracyjnym, ani z innymi organami administracji publicznej o lokalnym zakresie działania. Za przyjęciem ściśle zhierarchizowanego modelu organizacyjnego Inspekcji, opartego na bezpośrednich więzach podległości jej poszczególnych organów, przemawia charakter zadań przez nią wykonywanych, sprowadzających się do zapewnienia bezpieczeństwa żywności, a w konsekwencji ochrony zdrowia i życia konsumentów. Działania podejmowane przez Inspekcję, np.: w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt wymagają często natychmiastowego podejmowania decyzji, sprawnej koordynacji i zapewnienia wykonania wydawanych poleceń, a także szybkiego reagowania na zagrożenia. Struktura organizacyjna oparta na bezpośrednich zależnościach osobowych i możliwości ingerencji w działalność organów podległych, w postaci wytycznych, poleceń, instrukcji itp. daje większą gwarancję sprawnego realizowania zadań i efektywniej zabezpiecza interes publiczny (zdrowie i życie obywateli), niż organizacja Inspekcji oparta na modelu administracji zespolonej. Należy również zwrócić uwagę, że doświadczenia związane z realizacją zadań dotychczasowych Inspekcji, które znajdowały się organizacyjnie w obrębie

administracji zespolonej (jedynie ustrój administracyjny Inspekcji Weterynaryjnej wskazywał na jej częściowe niezespolenie), wskazują jednoznacznie na nieefektywność i sztuczność modelu zespolenia tych służb. W żaden sposób model administracji zespolonej nie usprawniał pracy tych służb, co więcej narastały wątpliwości natury interpretacyjnej obowiązujących przepisów związanych głównie z ustaleniem faktycznych kompetencji wojewodów w zakresie spraw organizacyjnych, pracowniczych itp., co czasami wpływało na sprawność organizacyjną aparatu kontrolnego w terenie.

Należy ponadto zwrócić uwagę, że projekt ustawy w zasadzie nie tworzy zasadniczo nowych instytucji prawnych, które składają się na organizację wewnętrzną Inspekcji. Projektodawca, po gruntownej analizie poszczególnych instytucji prawnych dotyczących organizacji dotychczasowych Inspekcji oparł się na rozwiązaniach wypróbowanych, utartych i sprawdzonych w praktyce. W związku z powyższym w modelu organizacji Inspekcji, jak również w zakresie uprawnień kontrolnych można zauważyć przeniesienie rozwiązań istniejących obecnie w ustawie o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawie o ochronie roślin oraz ustawie o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.

Na większą uwagę zasługują przepisy art. 19 i 20 projektu ustawy, dotyczące kompetencji organów Inspekcji związanych z realizacją jej zadań, których zakres określa ewoluujące i nieustannie modyfikowane ustawodawstwo Unii Europejskiej. Art. 19 ust. 1 projektu ustawy ustanawia generalną kompetencję powiatowego inspektora w zakresie przepisów Unii Europejskiej dotyczących spraw, w których właściwa jest Inspekcja, ilekroć te przepisy wskazują na właściwą władzę albo właściwy organ, albo określają uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy, albo właściwego organu. Ponadto, zgodnie z ust. 2 tego artykułu przyjęto analogiczne rozwiązanie dotyczące granicznego inspektora w przypadku przepisów Unii Europejskiej objętych zadaniami Inspekcji dotyczącymi kontroli granicznej. Ponadto w ust. 3 art. 19 wskazano, że jeżeli z przepisów Unii Europejskiej objętych zadaniami Inspekcji wynika konieczność albo możliwość ustanowienia indywidualnych obowiązków albo uprawnień adresatów tych przepisów, powiatowy inspektor albo graniczny inspektor, stosownie do swojej właściwości, wydają w takich sprawach decyzje administracyjne. Zaproponowanie wyżej wymienionej instytucji prawnej tłumaczy się faktem, że częste zmiany prawa Unii Europejskiej wymuszają nieustanne nowelizacje ustaw i aktów podstawowych związanych z zakresem spraw objętych zadaniami łączonych Inspekcji. Przyjęcie zatem rozstrzygnięć generalnych, jak proponuje projekt w znacznym stopniu ograniczy konieczność nowelizacji przepisów i pozwoli na bezpośrednie, skuteczne i natychmiastowe działanie przepisów Unii Europejskiej. Analogiczna argumentacja dotyczy kompetencji Głównego Inspektora określonych w art. 20 projektu ustawy. Należy wyraźnie podkreślić, iż wyżej omówione przepisy dotyczą wyłącznie kompetencji i uprawnień wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej stosowanych

bezpośrednio w państwach członkowskich, tj głównie rozporządzeń wydawanych przez stosowne organy Wspólnot Europejskich oraz w określonych przypadkach decyzji. Nie obejmuje to natomiast dyrektyw, które podlegają obowiązkowi implementacji do ustawodawstwa krajowego, a więc cele w nich wyrażone znajdują odzwierciedlenie w normach prawa krajowego, które to mogą dopiero stanowić podstawę do działania organów lub podejmowania rozstrzygnięć wobec obywateli.

Przepisy projektowanej ustawy nie zawierają norm technicznych, w związku z tym projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Materia projektu ustawy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej i w tym sensie projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy znajduje się w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów w I półroczu 2007 r.

Ocena skutków regulacji

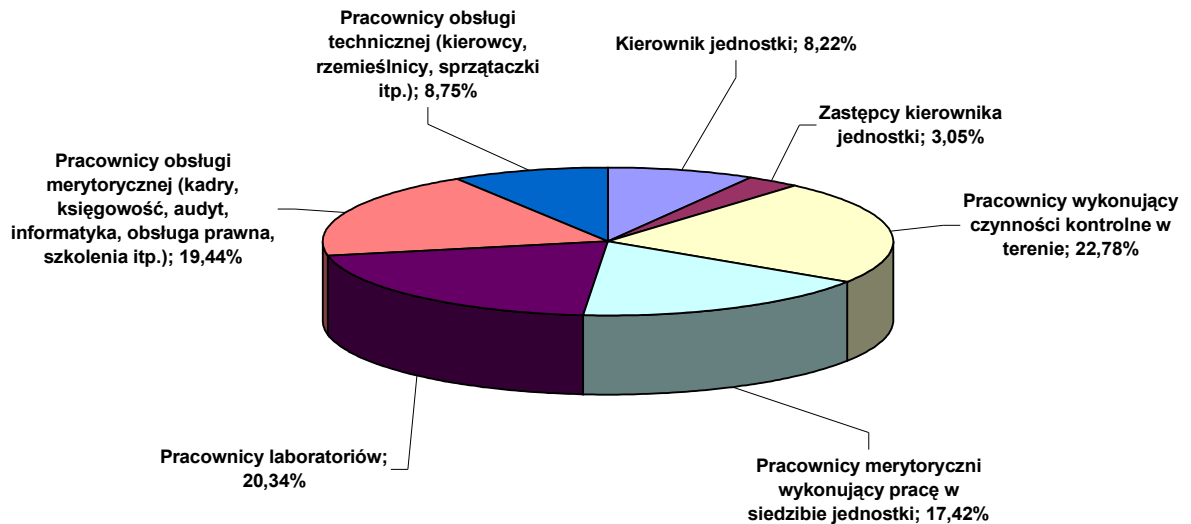
1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Ustawa będzie oddziaływać na organy i pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz podmioty kontrolowane przez poszczególne Inspekcje. Zatrudnienie w Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno Spożywczych wynosiło 7.443 osoby (wg danych Inspekcji na koniec I kw. 2006 r.). Dane dotyczące zatrudnienia w 3 Inspekcjach przedstawiono w poniższej tabeli oraz na wykresie.

Tabela: Stan obecny – struktura zatrudnienia (dane w etatach oraz %)

Wyszczególnienie	Zatrudnieni ogółem	Kierownik jednostki	Zastępcy kierownika jednostki	Pracownicy wykonujący czynności kontrolne w terenie	Pracownicy merytoryczni wykonujący pracę w siedzibie jednostki	Pracownicy laboratoriów	Pracownicy obsługi merytorycznej (kadry, księgowość, audyt, informatyka, obsługa prawna, szkolenia itp.)	Pracownicy obsługi technicznej (kierowcy, rzemieślnicy, sprzętaczki itp.)
PIORIN	2342,54	268	30	1022,76	239,25	353,75	234,79	193,99
	100,00%	11,44%	1,28%	43,66%	10,21%	15,10%	10,02%	8,28%
IW	4456,83	325,75	183,67	425,48	950,16	1028,30	1113,34	430,13
	100,00%	7,31%	4,12%	9,55%	21,32%	23,07%	24,98%	9,65%
IJHAR-S	643,63	18	13	247	107,5	132	98,63	27,5
	100,00%	2,80%	2,02%	38,38%	16,70%	20,51%	15,32%	4,27%
OGÓŁEM 3 INSPEKCJE	7 443,00	611,75	226,67	1 695,24	1 296,91	1 514,05	1 446,76	651,62
	100,00%	8,22%	3,05%	22,78%	17,42%	20,34%	19,44%	8,75%

Stan obecny - struktura zatrudnienia IW + PIORiN + IJHAR-S

Przewidywane w projektowanej w ustawie przejęcie zadań nadzoru nad obrotem detalicznym artykułów rolno – spożywczych od Inspekcji Handlowej będzie wiązać się z przekazaniem przez tę instytucję 296 pracowników. Ponadto planowane jest zwiększenie zatrudnienia w Inspekcji Weterynaryjnej o 304 etaty w 2007 r.

Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii będzie więc dysponować łącznie 8.043 pracownikami. Konsolidacja jednostek Inspekcyjnych daje możliwość istotnej poprawy

struktury zatrudnienia, w której obecnie, ze względu na rozproszenie jednostek organizacyjnych, dużą pozycję w ogólnej liczbie personelu stanowią osoby zatrudnione na stanowiskach obsługowych i pomocniczych.

Biorąc pod uwagę dotychczasową i planowaną organizację Inspekcji, przyjęto następujący model średniego zatrudnienia w jednostce centralnej i terenowych:

Jednostka	Kierownik	Zastępcy	Pracownicy merytoryczni	Pracownicy obsługi	Razem
Główny Inspektorat	1	3	180	25	209
Wojewódzki Inspektorat	1	3	55	9	68
Powiatowy Inspektorat	1	1	11	3	16
Graniczny Inspektorat	1	1	11	3	16

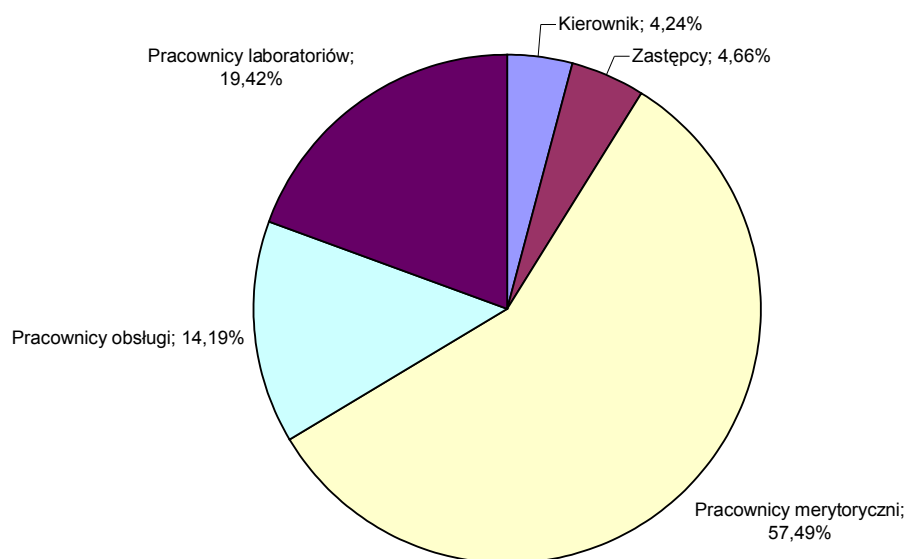
Na podkreślenie zasługuje fakt, iż taki model pozwoli w skali całej Inspekcji ograniczyć odsetek stanowisk kierowniczych do 8,9% oraz obsługowych do 14,2%, zwiększyć natomiast liczbę pracowników merytorycznych do 57,5%, pozostawiając na zbliżonym poziomie obsadę laboratoriów – 19,4%. Ponadto dominującą pozycję w strukturze zatrudnienia stanowią będą pracownicy jednostek terenowych (wojewódzkich, powiatowych oraz granicznych inspektoratów), bezpośrednio związanych z wykonywaniem czynności kontrolnych.

Dane na temat docelowego stanu zatrudnienia przedstawiono w poniższej tabeli oraz na wykresach.

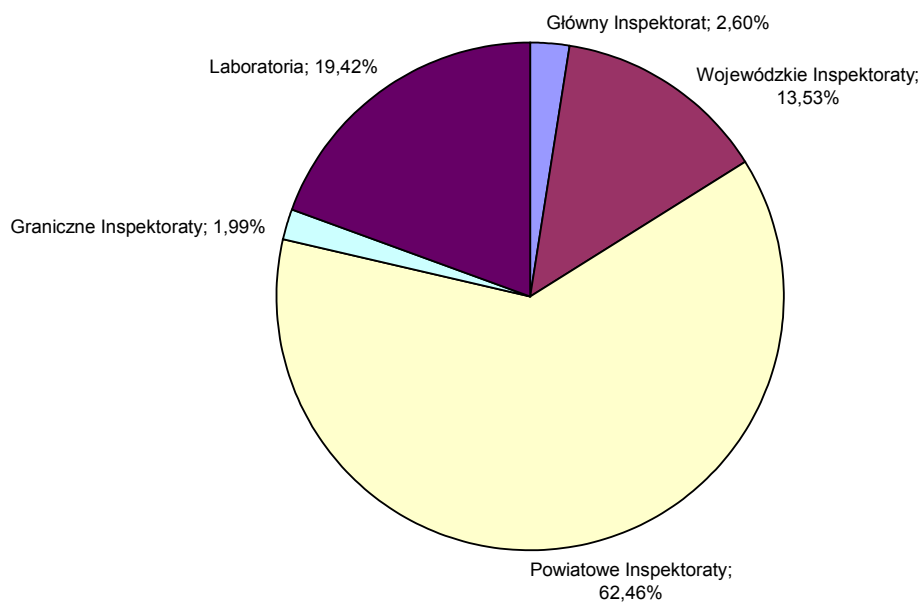
Tabela: Stan docelowy – struktura zatrudnienia w Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii (dane w etatach oraz %)

Jednostka	Kierownik	Zastępcy	Pracownicy merytoryczni	Pracownicy obsługi	Pracownicy laboratoriów	Razem
Główny Inspektorat	1	3	180	25	x	209
Wojewódzkie Inspektoraty	16	48	880	144	x	1 088
Powiatowe Inspektoraty	314	314	3 454	942	x	5 024
Graniczne Inspektoraty	10	10	110	30	x	160
Ogółem	341	375	4 624	1 141	1 562	8 043
Struktura	4,24%	4,66%	57,49%	14,19%	19,42%	100,00%

Stan docelowy - Struktura zatrudnienia w podziale na grupy pracowników

Stan docelowy - Struktura zatrudnienia w podziale na kategorie jednostek organizacyjnych Inspekcji

2. Konsultacje

Projekt ustawy zostanie skonsultowany z niżej wymienionymi organizacjami:

1. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
2. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
3. Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”
4. Krajowa Izba Lekarsko – Weterynaryjna
5. Krajowa Rada Izb Rolniczych
6. Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej
7. Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych
8. Konfederacja Pracodawców Polskich
9. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”
10. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii
11. Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych, Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP”
12. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
13. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
14. Polska Izba Nasienna
15. Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych
16. Federacja Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
17. Federacja Związków Producentów Rolnych
18. Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa RP, Oddział Zamiejscowy Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa
19. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego
20. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin
21. Rada Gospodarki Żywnościowej
22. Sekcja Krajowa Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ Solidarność, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa
23. Stowarzyszenie Producentów Środków Ochrony Roślin
24. Związek Szkółkarzy Polskich
25. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
26. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa RP
27. Polska Federacja Producentów Żywności

28. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN
29. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
30. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”
31. Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
32. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed
33. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
34. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
35. Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego
36. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
37. Polski Związek Owczarski
38. Polski Związek Hodowców Koni
39. Polski Klub Wyścigów Konnych
40. Związek Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce
41. Stowarzyszenie Hodowców i Użytkowników Kłusaków
42. Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie
43. Polski Związek Pszczelarski
44. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych
45. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz
46. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
47. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie
48. Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi
49. Ogólnopolski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek
50. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych
51. Zrzeszenie Hodowców Nutrii
52. Krajowy Związek Hodowców Królików
53. Polski Związek Hodowców Królików
54. Polska Federacja Związków Hodowców Szynszyli
55. Polski Związek Hodowców Strusi
56. Polski Związek Hodowców Jeleniowatych
57. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz
58. Polkarma Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych
59. Polski Związek Producentów Pasz
60. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami
61. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt OTOZ - „Animals”
62. Fundacja „Powrót Pegaza”
63. Fundacja „Zwierzęta i My”

64. Fundacja Międzynarodowy Ruch na Rzecz Zwierząt VIVA!
65. Fundacja „Animals”
66. Klub „Gaja” Stowarzyszenie Ekologiczno - Kulturalne
67. Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „AMICUS ”
68. Polska Liga Ochrony Zwierząt
69. Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa
70. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy
71. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
72. Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego
73. Związek Prywatnych Przetwórców Mleka
74. Polskie Stowarzyszenia Przetwórców Ryb
75. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich
76. Polskie Towarzystwo Rybackie
77. Związek Producentów Ryb
78. Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Ryb
79. Polska Federacja Producentów Żywności
80. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Mięsa Strusiego „Struś – Pol”
81. Polska Izba Gospodarki Odpadami
82. Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego
83. Polski Związek Łowiecki
84. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI
85. Polska Izba Biznesu Żywnościowego
86. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego
87. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
88. Krajowe Porozumienie Spółdzielni Mleczarskich
89. Forum Związków Zawodowych
90. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
91. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa
92. Ogólnopolski Związek Pracodawców Rybackich
93. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb
94. Stowarzyszenie Armatorów Rybackich
95. Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego
96. Zrzeszenie Rybaków Morskich
97. Zrzeszenie Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie
98. Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Ryb
99. Polskie Towarzystwo Rybackie Zakład Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach

100. Związek Powiatów Polskich
101. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
102. Polski Związek Rolników Ekologicznych
103. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland
104. Augustowsko-Podlaskie Stowarzyszenie Eko-Rolników
105. Zrzeszenie Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego
106. Polski Klub Ekologiczny
107. Polskie Towarzystwo Rolników Ekologicznych
108. Federacja Konsumentów
109. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
110. Zrzeszenie Pszczelarzy „APIPOL”
111. Zespół Normalizacyjny ds. Mleka i Przetworów Mlecznych przy Krajowym Związku Spółdzielni Mleczarskich - Związku Rewizyjnym
112. Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy w 2007 r. nie spowoduje skutków finansowych. Natomiast w latach następnych będzie konieczne zwiększenie w budżecie środków na wynagrodzenia pracowników nowej Inspekcji, co jest związane z aktualnie niskim uposażeniem pracowników dotychczasowych Inspekcji, w szczególności pracowników Inspekcji Weterynaryjnej. Odpowiednie wynagrodzenie, stosowne do kwalifikacji i doświadczenia zawodowego umożliwi zatrzymanie doświadczonych inspektorów w ich dotychczasowych miejscach pracy, co jest z kolei warunkiem prawidłowego funkcjonowania systemu bezpieczeństwa żywności.

4. Wpływ na rynek pracy

Konsolidacja dotychczasowych struktur inspekcyjnych pozwoli w skali całej Inspekcji ograniczyć odsetek stanowisk kierowniczych do 8,6% oraz obsługowych do 13,6%, zwiększyć natomiast liczbę pracowników merytorycznych. Dodatkowe etaty przyznane zostaną na zwiększenie zatrudnienia na stanowiskach inspektorskich, na których odnotowuje się aktualnie największe potrzeby kadrowe, niezbędne do prawidłowej realizacji zadań.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii z racji połączenia trzech Inspekcji wzmocni i poszerzy nadzór nad produkcją żywności oraz obejmie pełną kontrolą wszystkie wytwarzane produkty zapewniając im wysoki poziom bezpieczeństwa. Wpłynie to na

zwiększenie konkurencyjności produktów na rynkach rolnych. Zmniejszeniu ulegnie częstotliwość kontroli podmiotów z racji szerokiego zakresu kompetencji inspektorów.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.